

IANI ESIMENE HELIPLAAT ▶ Laulja Erkki
o täna tema esimene heliplaat, millel kõlavad
uri kabareekavades esitatud ja spetsiaalselt plaadi
tud laulud. Heliplaadil on prantsuse šansoonid,
ka armastuslaulud ja androgüünlikud kupleed.

“Nõidküti” tegijad tabasid märklauda

Heili Vaus-Tamm
kultuur@epl.ee

OOPER ▶ Estonias esietendu-
nud ooper “Nõidküti” ühendab
ajaloolist romantismi kaasaeg-
sega, seades laval mägede taust-
tale keerlema kaks saatanlikku
ringi: kasiinovärvides plinkiva
märklauda ja vanakuradi edas-
tava video.

Kõikvõimalikud õnnemän-
gud ja horoskoobiennustused
piiblitõlgendusteni peibutavad
tänapäev ühiskonnas aina roh-
kem. Eriti teemakohane on ka-
valehe lotoreklaam – paistab,
et ooperi tegijadki on saatana
sponsoriks kutsunud.

“Nõidküti” on lugu jahihõnne
kaotanud laskurist, keda lahu-
tab armastatud neiust laske-
võistlus, mille võitmiseks mees
saatanalt võlukuule hangib.
Seitsmes võlukuul peab taba-
ma märklauda olnud tuvi, lan-
geb aga pruut...

Pruut kui märklaud

Helge lõpu ja ilusa muusika-
ga romantilise “Nõidküti” la-
vastusele lisavad filosoofilise
laiendi kaasaegsed video- ja
märklaudaakettad. Ajastutruu ja

OOPER

NÕIDKÜTT

- C. M. von Weber
- **Dirigent:** Jüri Alperthen
 - **Lavastaja:** Neeme Kuningas
 - **Kunstnik:** Hardi Volmer
 - **Peaosades:** Ivo Kuusk, Heli Veskus, Janne Ševtšenko, Leonid Savitski
 - **Esietendus:** Estonias 17. aprillil

väliselt üsna staatilise lavastu-
se väärtus ilmneb alles kujun-
dite ja allteksti mõistmisel.

Romantilises lavapildis on
justkui knopkaga lakke ja
põrandale kinnitatud kaks sar-
nast ketast. Need, mis läbi aega-
de loo mõtet aktuaalsena hoi-
avad. Ringjalt liikuv, kaugenev-
lähenev märklaud ja täpselt sel-
le kohale kummarduv musta
maagia videosõõr. Märklaud on
nagu nõiutud ring, mis tegela-
si ämblikuvõrguna enda küljes
hoiab – sellest ka tegevuse sun-
nitud staatilisuus.

Sama andekas võte meenub
Moskva teatri Helikon lavasta-
tud Tšaikovski “Padaemant-
dast”, kus tegevus lava keske-

KALLE RANDALU ESINEB TARTUS ▶ Saksamaal elav eesti pianist Kalle Randalu annab neljapäeval kell 19 koos Vanemuise sümfooniaorkestri ja dirigent Mihkel Kütsoniga Tartus kontserdi. Esitusele tulevad Prokofjevi Klaverikontsert nr 2 ja Tšaikovski Sümfoonia nr 4.

Agathe (Heli Veskus, paremalt), tema peigmees (Ivo Kuusk) ja sõbranna (Janne Ševtšenko).

FOTO: HARRI ROSPU

le tõstetud kaardilauast kauge- male ei pääse. Leidlikult mit- metähenduslik on ka pruudi ist- tumine märklaua keskel – ühest küljest on ta laskevõistluste peapremia, saatana tahtel ku- juneb aga hoopis selleks, keda lastakse.

Laulavad saksa keeles

Peale ketaste köidab lavastu- ses estoonlaste saavutusena tä- helepanu püüdlik saksa keel (konsultant Roland Menzel). Rohke tekstiga ooperis kannab mitte itaaliapäraselt laulev, vaid just tugeva hääldusega saksa keel olulist osa karakterist.

Eriti nauditavad on nii laulus kui kõnes Janne Ševtšenko

(Ännchen) ning Saksamaal elan- nud ja laulnud Leonid Savitski (Eremit ja Samiel) keelekasu- tus. Vokaalselt on kõige meel- dejäävam Heli Veskuse (pruut Agathe) vaba häälekasutus ja kaunid *pianod*. Näitlemises ja kõnes jääb ta kohmakamaks.

Lava täidab oma säruga ja igasse stseeni toob elu aga Jan- ne Ševtšenko kehastatud sõbrat- tar. Temaga võrdselt said pluss- punkte nii vokaali kui tegelasku- ju eest Leonid Savitski. Staažika laulja Ivo Kuuse aastakümneid kestnud põli esimeste armasta- jate mängimisel viitab teno- ripõuale ja paneb tegema talle kummardust. Kuigi Max tundus meisterlaskuri kohta väsinud,

said lühikesed dramaatilised fraasid ootamatu kõlajõu ja -ilu.

Koor oli värvikas ja üldiselt heal vokaalsel tasemel. Imetle- ma pani jahimeeste koori teno- risoolo ja hea lavastajaleiuna al- gusstseeni hiiliv liikumine. Or- kestrikõla tundus kohati karva- sevõitu, mida kompenseerisid mõned kaunid soolod (Henry- David Varema – tšello, Sigrid Orusaar-flööt).

Estonias pole praegu riskeeri- miseks sobiv aeg, sestap üritab ooperivalik ja lavastus meeldida korraga nii teatri rahakotile kui ka võimalikult laiale vaatajas- konnale. Kas tegijad "Nõidküti- ga" just kümnesse tabasid, aga pihta said küll.